Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

ficere possit cruciatibus & igni sempiterno cuius natura diuisa est ab
hoc nostro. quo adiuti necta uiuimur. qui nisi alicuius materie fomite
alatur: extinguitur. At ille diuinus p seipsum semp uiuit ac uiget sine
ullis alimentis. nec adiuxtu habet fumu. sed et puruis ac liquidus & in
aque modum fluuidus non h. maliqua sursum uersus urgetur: ut nr.
quem habes terrem corporis quo tenetur. & fumus mediuxtus exilire co
ort & ad celestem naturam cum trepidatione mobili subuolare: Idem igitur
diuinus ignis una eademq; uiae potentia & crematbit impios & recreabit:
& quantum e corpibus absumet: tantum reponet. ac sibi ipse ex nu pabu
lum subministrabit: quod poete in uultere uulturem tici transtulerut
sta sine ullo renuiescentium corporum detrimento adurat & tantum:
ac sensu doloris afficiet: Sed & iustos cum iudicauerit deus: & in igni cos
examinabit. Tum quos pecca vel pondere vel nio preualuerint: pstringet.
igni atq; amburentur: Quos aut plena iustitia & maturitas uirtutis
incoxerit: illum ignem non sentient: Habent h. in se aliquid dei ignis
ille refugiat inortus. Quia accepit a deo hanc potentiam: ut impios
urat: iustos obtemperet. nec tamen quisq; puter animas post mortem
protinus iudicari: Nam omnes in una communiq; custodia detinent.
donec tempus aduenat: quo maximus iudex mentorum faciat examen.
Tum quorum fuit probata iustitia hi primu immortalitatis accipient: Qui
aut pecca & scelera detecta: non resurgent. sed cum impis in easdem te
nebras recondentur ad certa supplicia destinati:-

Vultures tici.

XXII.

Homenta hec esse poetarum quidam putant ignorantes unde
illa poete acceperint. ac negant hec fieri posse: Hec inmu est illis ita
iudicari. Aliter h. q; res habent: traditura poetis. qui licet sint multo
antiquiores q; historici & oratores & cetera genera scriptorum: tamen qui
misterium diuini sacramenti nesciebant: & ad eos mentio resurrectionis fu
ture obscuorum ore pruenerat: Eam vero temere ac leuiter audiam in mo
dum commenticij & fabule prodiderunt: & tamen ipsem testati sunt nomen auc
torem secutum. sed opinionem sequi. ut Maro: qui ait: Sic mihi fas audi
ta loqui. Quis igitur veritatis arcana in parte cortuperint. tamen ipsa res
co verior inuenitur: quod cum ppliis in parte consentiunt. quod nobis ad
probationem rei satis est: Errori tamen illorum subestrano non nulla. Na
cum prophete assiduis contionibus predicarent iudicaturum esse de mor
tuis filium dei & hec omnia non latteret: Quoniam rectorem celi deum
non alium putabant esse: q; iouem: iudicare apud inferos iouis filium tradi
derunt. Sed tamen non Appollinem non liberum. aut Mercurium: qui celes